

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

43. De quibusdam regulis, quibus explicantur species su[s]pensionis
prædictæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

Tertio, ea, quæ est à beneficio, aliquando etiam à toto, aliquando à parte sola, ut à fructibus percipiendis, vel aliquo alio ad ipsum pertinente.

Quarto diuiditur ratione temporum: nam aliquando est ab officio, vel beneficio, vel utroque ad aliquod tempus maius, vel minus prout determinatum fuerit à iure, vel ab homine; aliquando est à parte aliqua prædictum, aut ad tempus aliquod, aut in perpetuum, à toto tamen ordine, aut à toto beneficio, aut à toto officio non fit in perpetuum; tunc enim potius depositio, vel degradatio esset.

Quinto rursus diuiditur; nam quædam est à iure, quædam ab homine, sicut in excommunicatione declaratum est. Hi sunt modi suspensionis in summa, & in communi.

De quibusdam regulis, quibus explicantur species suspensionis prædictæ.

CAPVT XLIII.

IN his suspensionum speciebus, seu modis nonnullæ regulæ aduertendæ sunt, quarum prima est. Quando aliquis est suspensus ab ordine, non ob id suspensus est à iurisdictione: nec contra quando suspensus est à iurisdictione, ob id, suspensus censendus est ab ordine; quia hæc duo sunt inuicem distincta, & vnum ab altero non pendet, ut colligitur ex cap. aqua. de consecra. Ecclesi. Ex qua sequitur, quod suspensus à pontificalibus tantum, solum suspenditur ab exercitio eorum quæ ad ordinem Episcopatus pertinent, ut confirmare, chrismare, Ecclesias, ac Virgines consecrare, ordines conferre, dedicare Ecclesias, reconciliare, & similia, ut dicit Gemin. in cap. 1. §. officiales. numer. 3. de offic. ordin. lib. 6. non tamen ab his, quæ iurisdictionis sunt, ut conferre beneficia, excommunicare, &c. Hoc probatur ex cap. transmissam. de elect. ubi habetur, iurisdictionalia ista non pendere ab ipsis pontificalibus. ita etiam notat Panormit. cap. cum dilectus, de consue.

Secunda regula est, suspensus ab ordine simpliciter est suspensus à quolibet ordine, & per consequens ab omnibus fundatis super ordine, & sic à iurisdictione spirituali, & similibus, secundum Abb. in cap. cum dilectus. numer. 20. ver. si ergo. de

confue, Sil. ver. suspensio. num. 5. ver. si vero sit ab ordine. & milititer etiam talis suspensio incapax est beneficii obtinendi. Fely. in cap. 2. nu. 4. ver. limitatur. de rescrip. Si vero est suspensio ab aliquo ordine, tunc, si suspensio est a maiori, non ob suspensio est a minori; vnde suspensio a sacerdotio non est suspensio a diaconatu, & inferioribus. Suspensio ab ordine Pontificali, non ob id suspensio est a sacerdotio, nec ab aliis ordinibus, quia Pontificalia non spectant ad alicuius ordinis Ecclesiastici substantiam, vt omnes fatentur, teste Couar. rubr. de homicid. 1. par. relect. §. 1. ver. 2. colligitur, & per consequens suspensio a Pontificalibus celebrans in illo apparatu Pontificali non fit irregularis secundum communem opinionem, de qua per Couar. 1. par. relect. §. 1. ver. 2. colligitur: licet Episcopatus sit ordo, vt habetur in Concil. Trident. tamen est ordo, vt est sacramentum, vt ait Couar. variat. lib. 1. cap. nu. 15. Suspensio vero a minori suspenditur etiam a maiori; suspensio enim in diaconatu suspenditur in sacerdotio, & sic consequenter fit in alijs ordinibus. Ita habet Holbe. cap. dilectus filius. de tempo. ordi. & est communis sententia Doctorum. & similiter suspensio ab vno ordine non potest a maiore ascendere secundum Abb. in cap. fin. num. 2. de Ap. stol. ea ratione, quia videretur per saltum promotus. Idem Abb. in cap. de simoniace. num. 5. de sim. Cardi. Alex. in cap. qui studet. col. 2. ver. & dicit. 1. q. 1. Boic. in cap. post translationem. de re iud. vnde sequitur, vt notat Ang. suspensio. 3. §. 3. quod suspensio a collatione ordinum nullum potest conferre; suspensio vero a collatione maioris potest conferre minores; suspensio tamen a collatione minorum, non potest conferre maiores.

Tertia regula est Suspensio simpliciter ab officio suspenditur, & ab ordine, & a iurisdictione. ita habet Gloss. cap. cum dilectus, de consue. & ibi Panormitan. num. 19. Vbi dicitur, officium esse latum vocabulum, & claudere vtrumque. Idem Felyn. in cap. Apostolica num. 16. de excep. & est communis sententia contra Gloss. can. audiui mus 24. qu. 1. quae dicit, quod suspensio ab officio intelligitur ab ordine, non autem a iurisdictione.

Quarta, suspensio a beneficio, non ob id suspensio est ab officio, puta ordine, vel iurisdictione. ita habet Gloss. cap. cum Vintoniensis de elect. & Panormit. cap. cum dilectus num. 2. de consue. quod intellige, quando iurisdictione non competit.

ratione illius beneficii, à quo est suspensus, vt notat Nauar. per cap. cum in cunctis. §. fin. de elect. in sum. cap. 27. num. 163. ver. sexto. suspensio enim principali, etiam accessorium suspensum esse videtur. Suspensus autem à beneficio, est suspensus à perceptione fructuum, & alijs; quæ sunt ratione beneficii, vt dicam infra.

Quinta, suspensus ab officio, non ob id suspenditur regulariter à beneficio. hæc est contra Gloss. cap. quia sæpe. de elect. Ratio autem huius est Gloss. Clem. cupientes. ver. suspensi. de pœnis. quia cum aliquando suspensio fiat ab officio, aliquando ab officio, & beneficio, superflue adderetur secunda pars, si in prima includeretur, siue ista suspensio sit à iure, siue ab homine, siue propter delictum etiam graue, siue ob aliam causam. ita habet Bonifa. Clem. cupientes allegata nu. 35. quamuis in hoc sint variæ opiniones. Intellige autem non esse suspensum à beneficio præter fructus illos beneficii, qui dantur ob vsum officij, à quo suspensus est, vt sunt distributiones quotidianæ, & similia, & præter actus beneficii, qui sunt ordinis, vel iurisdictionis, ab his enim suspensus est. Intellige etiam respectu suspensionis propter delictum in casibus illis, in quibus suspensio fit ad tempus: nam si suspensio esset perpetua, & pro delicto, vel culpa suspensi, censeretur suspensus à beneficio secundum Vital. in d. Clem. nu. 43. talis enim suspensio est similis priuationi; vnde qua ratione priuatur officio, censeretur priuatus beneficio, ita & taliter suspensus, propter similitudinem, quam habent.

Sexta, quando simpliciter fertur suspensio, non limitando ab officio, vel beneficio, intelligitur maior suspensio, & tunc suspendit ab omnibus. Ista est Siluest. ver. suspensio. §. 5. circa fin.

Septima, suspensus ab ingressu Ecclesiæ priuatur potestate exercendi ordinem in ipsa Ecclesia, & similiter est priuatus potestate audiendi diuina in ipsa Ecclesia secundum Ioann. Andr. & Ancar. & Gemi. in cap. 15. cui nu. 1. circa fin. de sen. excomm. lib. 6. Ita habet etiam Siluest. ver. suspensio. §. 5. & si durante suspensione decedat, nisi pœnituerit, denegatur ei Ecclesiastica sepultura in Ecclesia, & Cæmeterio. cap. 15. cui. & ibi Doct. de sen. excomm. lib. 6. non tamen secundum eosdem priuatur potestate exercendi iurisdictionalia, & idem notat Abb. in cap. sacro. de sent. excomm. nu. 10. aut eligendi, aut celebrandi extra Ecclesiam, aut orandi in ea tempore, quo ibi diuina

non dicatur, aut tunc transeundi per eam, secundum Calde
& Gemin in cap. 15. cui. in prin. num. 3. de sentent. excomm. l.
6. aut percipiendi Ecclesiastica sacramenta secundum communi-
nem, vt testatur Siluest. vbi supra. Suspendus ergo ab ingre-
Ecclesie non potest officium exercere in Ecclesia, nec intere-
se diuinis. & in hoc excedit suspensionem ab officio: nam
cundum Astens. 2. p. lib. 7. tit. 16. qu. 11. suspendus ab officio po-
test interesse diuinis, dum modo non officiet, aut actum ordi-
nis exerceat, nisi esset suspendus simpliciter à diuinis, quia
nec interesse potest, sicut nec officiare, aut actum ordinis ex-
ercere intra Ecclesiam, vel extra, vt dicit Gem. in cap. 1. §. si quis
autem. nu. 3. de sen. excom.

Octaua, suspendus ab administratione Ecclesie, vel bene-
cij, tam in temporalibus, quam in spiritualibus, non est per se
suspendus ab ordine, ita habet Silu. loco citato. Abb. in cap.
quorundam nu. 9. de solut. Hæ sunt præcipuæ regulæ ad suspen-
sionis modos distinguendos.

De causis suspensionis.

CAPVT XLIV.

Quatuor esse causas in suspensione, sicut in excommuni-
catione, certum est.

Prima est efficiens, scilicet, qui potest suspendere. hæc
est omnis ille, qui potest excommunicare, vt Doct. communi-
titer dicunt, & notat Siluest. ver. suspensio. §. 2. & Ang. sus-
pensio. 2. §. 3. de quo supra dictum est; vnde sequitur, quod
suspensio, seu prohibitio à celebrando, quæ imponitur peccati-
tenti à Confessario non est propriè suspensio, quia non est im-
posita ab habente iurisdictionem, & sic suspensus celebrando non
fieri irregularis, vt habet Inn. in c. si celebret. num. 3. de sen-
excomm.

Materialis autem causa remota est is, qui suspendi potest. hæc
est ex præcedenti definitione nota est; non enim est omnis
qui excommunicari potest, sed solum persona Ecclesiastica.
Est autem hoc priuilegium Episcopis concessum, vt nullus
Episcopus incurrat suspensionem à iure, nisi specialiter ipsius
mentio fiat. ita habetur cap. quia periculosum. de sentent. ex-
comm. & hoc intellige tam de suspensione officij, quam bene-
ficiij, vt notat Glos. in d. cap. ver. officij. Hoc autem notat